

vandløb og søer, der er højt målsat i regionplanen. For så vidt angår de naturlige vandløb og søer, harmonerer dette med den beskyttelse af disse, som er fastsat i naturbeskyttelseslovens § 3, og begrebet »højt målsatte« er entydigt defineret i de bemærkninger, som i sin tid fulgte lovforslaget om bræmmebestemmelsen, nemlig som vandløb og søer, der er målsat som naturvidenskabelige referenceområder eller har en fiskevandmålsætning.

Jeg er overbevist om, at amter og kommuner ikke på fuldstændig vilkårlig vis indgiver politianmeldelse af bredejere for ikke at overholde bestemmelsen, medmindre de er overbevist om, at der er tale om enten naturlige eller højt målsatte vandløb, og under alle omstændigheder vil det i disse sager være op til anklagemyndigheden at bevise, at det er tilfældet, ligesom det er op til domstolen at vurdere, om anklagemyndigheden har løftet denne bevisbyrde.

Der er i øvrigt efter min opfattelse ikke tale om, at amter og kommuner administrerer bestemmelsen på en uensartet måde. Derimod har der nok i hvert fald i tiden før højesteretsafgørelsen fra 1998 været tale om en uensartet håndhævelse af bestemmelsen ude i amter og kommuner, og det skyldes sandsynligvis, at især en del af kommunerne inden dommen havde den fejlagtige opfattelse, at de kunne blive erstatningsansvarlige, hvis de håndhævede bestemmelsen og domstolen fandt, at den var af ekspropriativ karakter.

Jeg har svært ved at se, at det skulle være sværere at finde ud af, hvorfra den nuværende 2 meter bræmme skal måles, end det har været med den hidtidige 1 meter eller 1½ meter eller for den sags skyld 2 meter bræmme. Det er muligt, at det har givet anledning til diskussioner i marken, men der har mig bekendt ikke været administrative problemer forbundet hermed.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Der er tre korte bemærkninger, først hr. Ebbe Kalnæs og derefter hr. Ole M. Nielsen og hr. Christian H. Hansen.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Miljøministeren svinger sig op i et alt for højt gear, når han siger, at vi skal tage en højesteretsdom til efterretning, og så kommer med en tordentale.

Er det ikke et spørgsmål om ret og rimelighed? Er det ikke et spørgsmål om at finde en

balance? Er det ikke et spørgsmål om at sørge for at få kigget på hele området og se, om vi kan lave nogle konverteringer osv.? Er det rimeligt, at en lille landbruger, der skal aflevere en tønde land eller to i denne sammenhæng, ikke får en eller anden form for kompensation? Er det rimeligt, at man ikke vil finde en ordentlig løsning på problemet, i stedet for at vi skal true hinanden med at tale gennem sagførere og sige: Nu har vi ret, fordi retten har talt? Det er ikke rimeligt, for retsafgørelsen er ikke nødvendigvis retfærdig; det er kun en afgørelse.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ministeren svinger sig meget op i sin tale og siger, at det ligesom er en slags reaktion på den domsafgørelse, der betød, at sagen blev tabt af de landmænd, der havde rejst retssagen, men det har ikke en pind med det at gøre. Vi diskuterer ikke, om de dyrkningsfrie bræmmer er grundlovsstridige, eller om der er tale om en erstatningspligtig ekspropriation. Men kan ministeren ikke komme i tanker om andre samfundsområder, hvor man giver en kompensation for en påført ulempe, uden at man har diskuteret grundloven i den forbindelse? Det tror jeg dog han kan.

Det er altså et spørgsmål om, at man fratager folk retten til at dyrke den jord, de plejer at dyrke. Det er det, det handler om, og det er da rigtigt, at det er småpenge, der er tale om. Men det her har ikke ret meget med økonomi at gøre. Det er mest et spørgsmål om principper og følelser. Der er simpelt hen landmænd, som føler sig krænkede i deres retsbevidsthed, og derfor mener vi, det er helt rimeligt, at man giver en ganske beskedent kompensation for det, man her har gjort. Men jeg vil gerne høre, om ministeren ikke kan komme i tanker om kompensation for påført ulempe på andre områder i samfundet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Miljøministeren brugte ordene »lov er lov«, og han sagde endda igen: Lov er lov.

Der er jo ikke nogen af dem, som har lavet dette forslag, heller ikke Kristeligt Folkeparti eller Dansk Folkeparti, der skriver noget som helst sted i beslutningsforslaget, at det er vi uenige i. Det var lige før, vi fik sangen om, at med lov skal land bygges, men miljøministeren burde måske kigge lidt på, hvordan man byg-